

В. С. Загорський

Державне управління в системі формування і реалізації регіональної політики в сучасних умовах

Розглядаються проблеми формування державної політики регулювання регіональних економічних процесів. Обґрунтовано необхідність трансформації механізмів державного управління з урахуванням особливостей регіональних економічних систем. Встановлено, що в умовах євроінтеграційних процесів головною метою державного регулювання є створення умов для динамічного і збалансованого розвитку територій. В умовах децентралізації державне регулювання має надавати імпульс внутрішнім факторам регіонального розвитку. Виокремлено основні положення формування стратегії регіонального інноваційного розвитку.

Ключові слова: управління, економічна політика, регіональна економічна система, децентралізація, стратегія, державне управління, мікроінструменти.

Розбудова економічної моделі національної економіки потребує змін механізмів управління відповідно до трансформації структури продуктивних сил і виробничих відносин. У сучасних умовах функціонування української економіки першочерговою проблемою постає подолання регіональних відмінностей, що істотно впливають на формування механізмів ефективної взаємодії центру з органами регіонального та місцевого управління.

Багатогранність регіональних процесів зумовлює потребу цілеспрямованої діяльності державних і місцевих органів влади у всіх сферах соціально-економічних процесів. Досвід державотворення засвідчує те, що курс на соціально орієнтовану трансформацію економіки матиме шанс на успіх тоді, коли до його здійснення будуть активно залучені регіони. Практика показує, що не існує єдиного уніфікованого підходу до управління економічними процесами в такій територіально диверсифікованій державі як Україна, а сама глибина втручання центру в регіональні процеси повинна мати свої розумні межі. Водночас визнається, що саме у посиленні реального впливу регіонів на економічні процеси полягає сучасна стратегія ринкових перетворень [1, с. 26-27].

Теоретико-методологічні основи дослідження проблем державного регулювання регіональними економічними процесами висвітлені у працях як вітчизняних, так зарубіжних учених, таких як З. Варналій, В. Геєць, М. Долішній, В. Кравців, О. Крайник, М. Козоріз, Дж. Хансен, Е. Блеклі та ін.

Метою статті є визначення особливостей державного управління економічними процесами з врахуванням особливостей функціонування регіональних економічних систем.

Стратегічною метою соціально-економічного розвитку регіонів є створення сталих основ для постійного підвищення якості життя населення на основі ефективного використання природно-ресурсного потенціалу регіону. Актуальним питанням визначення пріоритетів регуляторної політики розвитку регіону є дослідження сучасних територіальних особливостей розміщення виробничих сил і трансформації впливу географічного чинника на економічні процеси.

У будь-якій державі завжди виникає об'єктивна потреба в прискоренні свого економічного розвитку за рахунок формування більш ефективних ринкових механізмів, які можуть компенсувати різні стихійні процеси, що дестабілізують розвиток держави. Дослідження сучасного стану процесів соціально-економічного розвитку регіонів України, ефективності їх взаємодії, становить собою важливу передумову забезпечення сталого розвитку національної економіки. У цьому контексті завдання вибору ефективного шляху майбутнього розвитку регіонів відповідно до орієнтирів, обумовлених євроінтеграційними процесами, у повному обсязі стоять перед Україною. Хронічні проблеми, специфічні для

регіонів нашої держави з моменту становлення незалежності, не вирішувалися, що перешкоджало впровадженню організаційно-економічних технологій подолання кризових процесів.

Загальновизнано, що економічний фактор завжди домінує над іншими компонентами регіональних процесів. Водночас не брати до уваги те, що регіональні процеси значно багатогранніші, а тому звужувати регіональну політику до суто економічного регулювання некоректно. Фундаментом регіональної політики є компроміс між інтересами держави і місцевими інтересами регіону. Регіональна політика буде ефективною, коли:

- регіони визнають пріоритет державних інтересів;
- держава створює сприятливі умови для реалізації місцевих інтересів силами регіонів;
- будуть забезпечені гарантії державної підтримки розвитку регіонів [2, с. 7-23].

В умовах переходу до ринкової економіки та формування демократичних засад державного управління на основі вдосконалення місцевого самоврядування актуальною постає проблема формування механізмів реалізації регіональної економічної політики. У контексті євроінтеграційних процесів головною метою державної регіональної політики соціально-економічного розвитку України є створення умов для динамічного, збалансованого розвитку територій, усунення асиметрії розвитку регіонів України, активізація залучення людського потенціалу регіонів для забезпечення конкурентоспроможності економіки регіону [3, с. 322].

Будь-яка політика – це мета, яку переслідують люди у зв'язку з їх конкретними інтересами, а також методи, засоби та інструменти, за допомогою яких ці інтереси формуються, відстоюються та захищаються. Під регіональною політикою розуміють діяльність, направлену на упорядкування національного простору. Регіональна політика є складовою частиною політики держави, спрямованої на організацію території країни відповідно до прийнятої стратегії розвитку. Необхідність формування регіональної політики обумовлена структурною неоднорідністю простору України у природно-ресурсному, економічному, соціально-етнічному та політичному аспектах.

У сучасних соціально-економічних умовах України набувають особливої значимості питання дослідження особливостей окремих територіальних структур суспільного виробництва для проведення прогресивних зрушень у регіональній економіці і політиці. Проблеми регіонального розвитку, як і питання розвитку всієї національної економіки, ставляться у якісно іншій площині, ніж раніше, їх вирішення залежить від докорінного удосконалення системи управління продуктивними силами в кожному регіоні. У стратегічному плані регіональний розвиток має сприяти формуванню конкурентоспроможної національної економіки, здатної продукувати високоякісну продукцію, яка має у своєму арсеналі гнучкі механізми організаційно-управлінської системи, сучасний менеджмент і кваліфіковані кадри.

В умовах євроінтеграційних процесів першочерговою постає проблема повної перебудови територіально-галузевої структури народного господарства України. Наявна спотворена галузева структура економіки, коли пріоритетним вважався розвиток важкої промисловості, виробництво засобів виробництва і тільки потім виробництво товарів для населення. У результаті, сьогодні споживчий сектор економіки та соціальна інфраструктура регіонів не повною мірою відповідають реальним потребам населення. При цьому підприємства важкої промисловості як головний постачальник валютних надходжень в економіку нещадно експлуатуються і поступово перетворюються в екологічно небезпечні об'єкти з низькими показниками якості та високими показниками споживання ресурсів.

На думку провідних вітчизняних економістів, головними проблемами регіональної економіки України є:

- є структурна трансформація господарських комплексів регіонів через регіональний розвиток, встановлення оптимальних галузевих і територіальних пропорцій виробництва;
- формування нового і модернізація наявного регіонального потенціалу окремих галузей і комплексів народного господарства;
- перехід на шляхи сталого розвитку, і на цій основі покращення якості життя населення;
- формування науково обґрунтованих ресурсно-забезпечених проектів і програм регіонального розвитку;
- зростання активності регіонів у процесах міжнародного економічного співробітництва, розширення всього спектра зовнішньоекономічних зв'язків.

Важливу роль у трансформації національної економіки відіграє регіонально-економічна політика і сприяння реалізації якої має стати головною метою багатовекторної діяльності держави. Досвід становлення української незалежності показує неспроможність центральної влади адекватно реагувати на потреби регіонів і усвідомлення нею необхідності прискорення процесів формування нового спектра повноважень місцевих територіальних громад, підвищення ролі органів самоврядування у вирішенні як оперативних, так і стратегічних питань розвитку регіонів [4, с. 104].

В умовах централізованої адміністративно-розподільчої системи, підґрунтям якої було галузеве управління, регіональна економічна система становила і становить собою найслабкішу ланку національної економічної системи, завдяки чому були допущені значні диспропорції між різними елементами господарського, природничого і соціального середовища в межах економіки України.

Процеси децентралізації тісно пов'язані з трансформацією економічних відносин, на основі нових принципів формування та реалізації нової регіональної політики та з модифікацією механізмів управління регіональним розвитком. Створення такого механізму має базуватись на теоретичних засадах розміщення продуктивних сил і провідних принципах регіональної економічної політики, на законах суспільного відтворення та їх прояву на регіональному рівні.

З позицій сучасної економічної теорії регіональна економіка заповнює певний розрив між макроекономікою та мікроекономікою і спрямована на дослідження соціально-економічних процесів на мезорівні. Вітчизняна економічна наука з 70-х років минулого століття основну увагу приділяла вивченню теорії і розробці практичних рекомендацій, що стосуються регіонального відтворення і управління ресурсами. Водночас багато питань формування ефективних механізмів управління використанням потенціалу розвитку регіонів, розробки оптимальних моделей залучення місцевих ресурсів у процеси регіонального розвитку залишаються недостатньо вивченими і дискусійними в науці і злободенними – у практичній діяльності. На думку вітчизняних учених, першочерговими проблемами досліджень у межах регіональної економіки є:

- ефективність управління соціально-економічним потенціалом у регіонах;
- співвідношення місцевих, регіональних і державних інтересів;
- формування місцевих і регіональних ринків і їхньої інфраструктури;
- інвестиційна політика;
- управління майном при різних формах власності;
- підвищення ефективності використання місцевих ресурсів;
- інтенсифікація використання ресурсів тощо [5–10].

Протиріччя між центром і регіонами вирішуються шляхом компромісу між національними та регіональними інтересами. Отже, коли мова йде про регіональну політику, мається на увазі не місцева політика, а державна політика з урахуванням інтересів регіонів. Регіональною є також внутрішня політика регіонів, яка здійснюється органами управління регіону з урахування загальнонаціональних інтересів. Загалом же державна регіональна політика це система заходів, спрямованих на регулювання розвитку регіонів заради досягнення певної

державної мети. На основі загальних принципів державної регіональної політики формується регіональна економічна політика з урахуванням економічного стану країни і регіонів.

Інтенсифікація використання регіонального потенціалу розвитку території має відбуватись у таких напрямках:

- підвищення ефективності функціонування системи управління соціально-економічним потенціалом у регіонах;
- пошук оптимального співвідношення місцевих, регіональних і державних інтересів;
- удосконалення методів формування місцевих і регіональних ринків і їхньої інфраструктури в контексті забезпечення конкурентоспроможності національної економіки;
- формування інвестиційної політики з врахуванням специфіки конкретних регіонів;
- формування ефективної системи управління майном різних форм власності;
- інтенсифікація та підвищення ефективності використання місцевих ресурсів [11–13].

На сучасному етапі соціально-економічного розвитку України в основі функціонування механізмів реалізації регіональної політики має бути:

- упорядкування бюджетних відносин;
- формування стабільності дохідної бази;
- розмежування повноважень між центром і регіонами, а також державою і місцевим самоврядуванням;
- функціональна градація регіональних видатків, преференції у сфері економічного регулювання щодо розміщення місцевих замовлень і бюджетного підряду;
- розвиток малого та середнього бізнесу, організація ринкової інфраструктури тощо;
- створення ефективних механізмів функціонування регіональної економіки;
- захист найбільш нужденних соціальних верств населення [14–15].

Більшість авторів поділяють інструменти регіональної економічної політики на макроінструменти та мікроінструменти. Макроінструменти використовуються головню для вирівнювання рівнів економічного розвитку регіонів, подолання міжрегіональної диференціації підвищення конкурентоспроможності регіональної економіки. Мікроінструменти – це регулятори адресного впливу. Вони безпосередньо спрямовані на діяльність суб'єктів регіональної економіки, впливають на власників основних факторів виробництва – праці і капіталу для стимулювання їх активної участі в процесі регіонального відтворення.

В умовах децентралізації державне регулювання регіонального розвитку має надавати імпульс внутрішнім факторам розвитку регіону і базуватись на таких підходах:

- послаблення адміністративного контролю, скорочення частки державної власності;
- надання податкових пільг;
- стимулювання сектора послуг;
- активізація малого і середнього підприємництва;
- створення зон підприємництва.

До найважливіших важелів реалізації регіональної політики належать:

- довгострокове прогнозування економічного і соціального розвитку регіонів для з'ясування глобальних проблем і стратегічних напрямів їх розвитку;
- розробка індикативних планів розвитку регіонів;
- розробка місцевих бюджетів;
- формування міжрегіональних і регіональних програм науково-технічного розвитку;
- визначення пріоритетних напрямів у розвитку окремих регіонів.

Децентралізація вимагає виконання трьох необхідних умов:

- чітке розмежування повноважень між усіма рівнями влади по витратах;
- наділення відповідних рівнів фінансовими ресурсами, достатніми для реалізації переданих їм повноважень;
- нівелювання дисбалансів різних бюджетів за допомогою міжбюджетних трансфертів, здійснюваних за чіткими правилами.

Вплив особливостей окремих регіонів на розвиток національної економіки має знайти відображення у формуванні державної регіональної політики та поглиблення державної уваги до розвитку окремих регіонів. Виконаний аналіз засвідчує необхідність удосконалення адміністративного устрою держави, удосконалення механізмів регулювання регіонального розвитку, оскільки саме він визначає умови економічного розвитку на рівні держави загалом.

Управління регіональним розвитком має базуватись на створенні промислово-аграрних кластерів, що стає першочерговим завданням національної економіки. Головний напрям забезпечення конкурентоспроможності національної і регіональної економік це орієнтація на наукоємний інноваційний розвиток. В умовах неоднорідності економічного, соціально-культурного й інтелектуального ландшафту України пріоритетними завданнями є створення інформаційної інфраструктури бізнесу для формування і зростання капіталізації активів малих і середніх технологічно орієнтованих спеціалізованих підприємств. Важливим є створення ефективних механізмів двостороннього зв'язку за принципами партнерства і співпраці великого і малого бізнесу, ефективної міжгалузевої і міжрегіональної кооперації і спеціалізації. Стратегія регіонального інноваційного розвитку має базуватись на таких положеннях:

- формування конкурентного середовища для забезпечення інновацій;
- пошук і визначення найбільш потужних конкурентів для підвищення мотивації;
- аналіз тенденцій соціально-економічного розвитку, які необхідно враховувати у регіональному розвитку;
- максимальне врахування всіх аспектів глобальної і національної конкуренції;
- намагання вийти на зовнішній ринок.

Для досягнення поставлених завдань соціально-економічного розвитку регіону необхідно:

- провести виробничий моніторинг стану природно-ресурсного і технологічного потенціалу регіону;
- розробити загальну стратегію регіонального розвитку;
- здійснити збір і аналіз кращих виробничих і інноваційних практик регіонального розвитку;
- розробити пакет нормативно-методичних документів щодо формування науково-технічних регіональних програм;
- розробити концепцію ресурсного забезпечення малих і середніх підприємств і інноваційних процесів у регіоні;
- сприяти розвитку міжнародної співпраці у сфері регіонального розвитку.

Політика децентралізації, яка сьогодні декларується на всіх рівнях державної влади, обумовлює необхідність кардинальних змін принципів і філософії державного управління регіональними економічними системами, спрямованих на демократизацію управління, децентралізацію та деконцентрацію владних повноважень і відповідальності. У перспективі доцільно досліджувати вплив особливостей конкретних регіонів на формування загальної системи державного управління економічними процесами.

Список використаних джерел

1. Кравців В. С. Регіональна екологічна політика в Україні (теорія формування, методи реалізації) / В. С. Кравців ; Ін-т регіональних досліджень НАН України. – Львів, 2007. – 336 с.
2. Долішній М. І. Регіональна політика: поняття, мета, принципи формування / М.І. Долішній, В.С. Кравців, В.К. Симоненко // Регіональна політика: методологія, методика, практика / Ін-т регіональних досліджень НАН України ; редкол.: відп. ред. М. І. Долішній. – Львів, 2001. – 700 с.

3. Стратегія економічного і соціального розвитку України (2004-2015 роки) «Шляхом європейської інтеграції» / редкол.: А. С. Гальчинський, З. С. Варналій, В. М. Геєць, Я. А. Жаліло, Б. С. Кваснюк, Л. О. Мусіна, Л. І. Плаксієй; Нац. ін-т стратег. дослідж.; Ін-т економ. прогнозування НАН України; М-во економіки та з питань європ. інтегр. України. – К.: ІВЦ Держкомстату України, 2004. – 416 с.
4. Підлісна О. А. Стан та перспективи розвитку регіонів України: методи оцінки ефективності територіальних утворень / О. А. Підлісна // Регіональна економіка. – 2007. – №1(43). – С. 104–116.
5. Дорогунцов С. І. Теорія розміщення продуктивних сил і регіональної економіки / С. І. Дорогунцов, Я. В. Олійник, А. В. Степаненко; Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана. – К., 2001. – 144 с.
6. Суховірський Б. І. Регіональна стратегія економічного розвитку України / Б. І. Суховірський; Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана. – К., 2000. – 154 с.
7. Регіони України: проблеми та пріоритети соціально-економічного розвитку: монографія / [наук. ред. З. С. Варналій]. – К.: Знання України, 2005. – 498 с.
8. Стеченко Д. М. Розміщення продуктивних сил і регіоналістика: навч. посіб. / Д. М. Стеченко. – К.: Вікар, 2001. – 374 с.
9. Заблоцький Б. Ф. Розміщення продуктивних сил України. Національна макроекономіка: [посібник] / Б. Ф. Заблоцький. – К.: Академвидав, 2002. – 368 с.
10. Кравців В. С. Концептуальні засади розробки програми використання та охорони природно-ресурсного потенціалу регіону / В. С. Кравців, Н. В. Павліха, В. І. Павлов // Регіональна економіка. – 2005. – №1(35). – С. 107–115.
11. Крещман В. Ю. Державне регулювання регіонального розвитку: теоретичні аспекти / В. Ю. Крещман. – К.: Вид-во УАДУ, 2002. – 188 с.
12. Петкова Л. О. Економічне зростання в Україні: регіональний вимір / Л. О. Петкова; Черкаський державний технологічний університет. – Черкаси, 2004. – 271 с.
13. Економіка України: стратегія і політика довгострокового розвитку / наук. ред. В. М. Геєць; Інститут економіки і прогнозування НАН України. – К.: Фенікс, 2003. – 820 с.
14. Біла С. О. Структурна політика в системі державного регулювання трансформаційної економіки / С. О. Біла; Українська академія державного управління при Президентові України. – К., 2001. – 408 с.
15. Крайник О. П. Особливості сучасних підходів до управління регіональним економічним розвитком / О. П. Крайник // Ефективність державного управління зб. наук. пр. / Львівський регіональний інститут державного управління НАДУ при Президентові України. – 2014. – Вип. 39. – С. 413-419.

Reference

1. Kravtsov, V. S. (2007). Regional'na ekolohichna polityka v Ukraini (teoriya formuvannya, metody realizatsiyi) [Regional Environmental Policy in Ukraine (theory of formation, methods of implementation)]. Lviv: Institute of Regional Research of the NAS of Ukraine. [in Ukrainian].
2. Dolishnyi, M. I., Kravtsov, V. S. & Symonenko, V. K. (2001). Regional'na polityka: ponyattya, meta, pryntsyipy formuvannya [Regional policy: concepts, objectives, principles of formation]. In *Regional'na polityka: metodolohiya, metodyka, praktyka* [Regional policy: methodology, technique, practice]. Lviv: Institute of Regional Research of the NAS of Ukraine. [in Ukrainian].
3. Halchynskyy, A. S., Varnaliy, Z. S., Heyets, V. M., Zhailo, Y. A., Kvasnyuk, B. Y., Musina, L. O., & Plaksiy, L. I. (Eds.). (2004). *Stratehiya ekonomichnoho i sotsial'noho rozvytku Ukrainy (2004-2015 roky)* «Shlyakhom yevropeys'koyi intehratsiyi» [Strategy of economic and social development of Ukraine (2004-2015) «With way of European Integration»]. Kyiv: Institute of Economics and Forecasting of NAS of Ukraine, National Institute of Strategic Studies in Ukraine, Ministry of Economy of Ukraine. [in Ukrainian].
4. Pidlisna, O. A. (2007). Stan ta perspektyvy rozvytku rehioniv Ukrainy: metody otsinky efektyvnosti terytorial'nykh utvoreny [Status and prospects of Ukraine's regions: the methods of evaluating the effectiveness of territorial units]. *Rehional'na ekonomika – Regional Economy*, 1(43), 104-116 [in Ukrainian].
5. Dorohuntsov, S. I., Oliynyk, Y. V. & Stepanenko, A. V. (2001). *Teoriya rozmishchennya produktyvnykh syl i rehional'noyi ekonomiky* [The theory of productive forces allocation and regional economy]. Kyiv: Kyiv National Economic University n.a. Vadym Hetman. [in Ukrainian].
6. Sukhovirskyy, B. I. (2000). *Rehional'na stratehiya ekonomichnoho rozvytku Ukrainy* [Regional strategy of economic development of Ukraine]. Kyiv: Kyiv National Economic University n.a. Vadym Hetman. [in Ukrainian].
7. Varnaliy, Z. S. (Ed.). (2005). *Rehiony Ukrainy: problemy ta priorytety sotsial'no-ekonomichnoho rozvytku* [Regions of Ukraine: problems and priorities of socio-economic development]. – Kyiv: Knowledge of Ukraine. [in Ukrainian].
8. Stechenko, D. M. (2001). *Rozmishchennya produktyvnykh syl i rehionalistyka* [Allocation of productive forces and regionalistics]. Kyiv: Vitar. [in Ukrainian].
9. Zablotskyy, B. F. (2002). *Rozmishchennya produktyvnykh syl Ukrainy. Natsional'na makroekonomika* [Allocation of productive forces of Ukraine. National macroeconomy] (Manual). Kyiv: Academic Publishing. [in Ukrainian].

10. Kravtsiv, V. S., Pavlika, N. V., & Pavlov, V. I. (2005). Kontseptual'ni zasady rozrobky prohramy vykorystannya ta okhorony pryrodno-resursoho potentsialu rehionu [Conceptual framework of program development use and protection of natural-resource potential in the region]. *Rehional'na ekonomika – Regional Economy*, (35)1, 107-115. [in Ukrainian].
11. Kretsman, V. Y. (2002). *Derzhavne rehulyuvannya rehional'noho rozvytku: teoretychni aspekty* [State regulation of regional development: theoretical aspects]. Kyiv: Publishing of Academy of Public Administration. [in Ukrainian].
12. Petkova, L. O. (2004). *Ekonomichne zrostantnya v Ukrayini: rehional'nyy vymir* [Economic growth in Ukraine: regional dimension]. Cherkasy: Cherkasy State Technological University [in Ukrainian].
13. Heyets, V. M. (Ed.) (2003). *Ekonomika Ukrayiny: stratehiya i polityka dovrostrokovoho rozvytku* [Ukraine's economy: strategy and policy of long-term development]. Kyiv: Institute of Economics and Forecasting of NAS of Ukraine. [in Ukrainian].
14. Bila, S. O. (2001). *Strukturna polityka v systemi derzhavnoho rehulyuvannya transformatsiynoyi ekonomiky* [Structural policy in the system of state regulation of the transformation economy]. Kyiv: Ukrainian Academy of Public Administration [in Ukrainian].
15. Kraynyk, O. P. (2014) Osoblyvosti suchasnykh pidkhodiv do upravlinnya rehional'nym ekonomichnym rozvytkom [Peculiarities of contemporary approaches to the management of regional economic development]. In *Efektivnist' derzhavnoho upravlinnya* [Efficiency of Public Administration]: Vol. 39 (pp. 419-419). Lviv: Lviv Regional Institute of Public Administration of NAPA [in Ukrainian].

Zahorsky V. S. Public administration in the system of formation and implementation of the regional policy in modern conditions.

The problems of forming of the public policy of regional economic processes regulation are outlined. Theoretical and methodological bases of research of the problems of regional economic processes' public regulation are covered in the works of both domestic and foreign scientists. The study aims to determine the peculiarities of public administration of economic processes taking into account the characteristics of regional economic system functioning. The impact of the peculiarities of individual regions on the development of the national economy should be reflected in forming of public regional policy and deepening of public attention to the development of individual regions. The research proves the fact that the policy of decentralization, which is now declared at all levels of government, stipulates the necessity of profound changes of the principles and the philosophy of public administration of regional economic processes aimed at the democratization of administration, decentralization and deconcentration of authorities and responsibilities. It is proved that decentralization requires the implementation of three necessary conditions: a clear division of authorities between all levels of government concerning expenditures; providing appropriate levels with financial resources that are sufficient to implement their authorities; levelling imbalances of different budgets by means of interbudgetary transfers carried out under strict rules. The necessity of transforming the mechanisms of public administration taking into account the characteristics of regional economic systems is stressed. The fact that in terms of European integration processes the main purpose of public regulation is to create conditions for dynamic and balanced territorial development is proved. In conditions of decentralization, public regulation should provide an impetus to domestic factors of regional development. The main provisions of forming a strategy for regional socio-economic development are outlined. It is proved that the administration of socio-economic regional development should be based on the creation of industrial and agricultural clusters, which becomes a primary objective of the national economy. The main direction of ensuring the competitiveness of national and regional economies should be aimed at providing science-intensive and innovative development. In conditions of heterogeneity of economic, social, cultural and intellectual landscape of Ukraine, the priority tasks are to create the informational infrastructure of business for the formation and growth of capitalizing assets of small and medium sized technologically oriented specialized enterprises. The conducted analysis has shown the need to improve the administrative structure of the State, to improve the regulatory mechanisms for regional development, because it is the one which determines the conditions for economic development at the State level in general. It is important to create effective mechanisms for two-way connection according to the principles of partnership and cooperation between large and small sized businesses, an effective inter-sectoral and inter-regional cooperation and specialization.

Keywords: administration, economic policy, regional economic system, European integration processes, decentralization, strategy, public administration, macro-tools, micro-tools.

Zahorskyi Volodymyr Stepanovich – doktor ekonomichnykh nauk, profesor, chlen-korespondent NAH Ukraini, direktor L'viv's'koho rehional'nogo instytutu derzhavnoho upravlinnya Natsional'noyi akademii derzhavnoho upravlinnya pri Prezidentovi Ukraini (e-mail: director_lridu@ukr.net).

Zahorskyi Volodymyr Stepanovych – Dr. Sci. (Econ.), Prof., Corresponding Member of the National Academy of Sciences of Ukraine, Director of the Lviv Regional Institute of Public Administration of the National Academy of Public Administration.

Надійшло 21.09.2016 р.